

[Indenrigsministeren.]

Lovforslaget. For det første ved jeg, at det ærede Medlem har Hjernen i Orden, og den anden Betingelse for at forstaa Lovforslaget, som det ærede Medlem opstillede, var, at man skulde have et stille Sted at læse det i; denne Forudsætning ved jeg ogsaa har været til Stede for det ærede Medlem, idet det ærede Medlem en kort Tid har været oppe i Norges Fjelde. Og selv om jeg maa erkende, at København—Frederiksberg-Betænkningen ikke er saa handlelig, at den i og for sig egner sig til at blive taget med paa Skiture, saa tror jeg alligevel, at baade dette, at Hjernen er i Orden, og at det ærede Medlem har haft Stilhed i en 14 Dage, er fornøden Baggrund for at antage, at det ærede Medlem fuldt ud har forstaaet Lovforslaget.

Det viste sig da ogsaa, at da det ærede Medlem kom til at omtale det nærmere, gav han den nydeligste Fremstilling af, hvad det gik ud paa. Men paa eet Punkt — kun paa eet Punkt — forekom det mig, at det ærede Medlem ikke havde forstaaet det — selvfølgelig nok forstaaet Lovforslaget, men ikke forstaaet dets Idé og Virkninger. Det er dér, hvor det ærede Medlem som Argument mod Forslaget anfører, at et saadant Lovforslag medfører en Tilbøjelighed til at afsvække Ansvarret hos det kommunale Styre. Det ærede Medlem brugte det Udtryk, at belaster man sin Kommune med 1 000 Kr., afsvækkes Ansvarret, naar man er sikker paa, at den væsentligste Del skal betales gennem en Udligning. Jeg tillod mig at afbryde og sige, at det ikke var rigtigt. Jeg skal her slet ikke komme ind paa Problemet den mellemkommunale Refusion, det er en Sag for sig, men naar jeg sagde, det ikke var rigtigt, var det med Henblik paa det Lovforslag, her foreligger.

Hvis det ærede Medlem eventuelt vilde tage Betænkningen med til Norge i 14 Dage og altsaa komme helt til Bunds i den, vil det ærede Medlem se, at dette Lovforslags Idé er netop, at Udligningen foregaar paa et saadant Grundlag, at den enkelte Kommunes Dispositioner praktisk talt ikke vil kunne paavirkedes deraf. Det ligger i to Ting. Det ligger for det første i, at selve det afgørende i Udligningen mellem København, Frederiksberg og Gentofte er, at det er en Udligning af Bæreevnen, en Udligning af Forskellen i økonomisk Bæreevne hos Befolkningerne i de 3 Kommuner, altsaa noget rent faktisk, uafhængigt af, hvordan Kommunerne disponerer. Der er kun eet Punkt, hvor man kan sige, at Systemet paa en vis Maade indirekte i nogen Grad kan føre med

sig, at ændrede Dispositioner fra den ene Kommunes Side kan faa Virkninger for den anden, nemlig gennem Udgiftstal og Skattetal, men dér vil det ærede Medlem lægge Mærke til, at dette, at disse Udgiftstal og Skattetal kun er Korrektiver til Maalestokken, under skiftende økonomiske Bevægelser medfører, at den Betydning, som forøgede Udgifter i den ene Kommune faar, vil være forsvindende over for den anden Kommune. Saa vidt jeg erindrer, er det saaledes, at hvis man f. Eks. tænkte sig, at Københavns Kommune sagde: ja, nu betaler jo Frederiksberg en Del af vore Udgifter, og nu sløser vi med Pengene, nu giver vi saa mange flere Penge ud til det ene og det andet, saa vilde det, saa vidt jeg husker, højst kunne medføre, at Frederiksberg Kommune kunde komme til at betale nogle faa Procent deraf, mindst nogle og halvfems Procent maa nødvendigvis bæres af Københavns Kommune selv — og det forudsætter endda, at der ikke samtidig med Ændringen i Udgifter foregaar en Ændring i selve Skatteevnen, som modsvarer den Ændring i Udgifterne, der har fundet Sted. Hvis derfor det ærede Medlem har villet sige det, som jeg forstod han vilde sige, har det ærede Medlem været uretfærdig over for Forslaget paa dette Omraade.

Det ærede Medlem kom i Forbigaaende ind paa de Forslag, som Venstrepatriet har stillet om Udligning i det hele taget mellem Kommunerne i den sociale Lovgivning, men det forekommer mig, at det er det uheldigst mulige Sted at nævne disse Forslag paa under Behandlingen af dette Forslag, thi saa vidt mig bekendt vil den væsentligste Del af de øgede Udgifter, som Ændringer i den sociale Lovgivning, det ærede Medlem har foreslaaet, vil medføre, falde paa den økonomiske og finansielt svagere stillede Kommune København, og ikke paa Gentofte og Frederiksberg. Og det kan dog vel ikke være Meningen, at Venstres Udligningsforslag skal være af en saadan Karakter, at man nødvendigvis maa sige, at de fører med sig, at her i Hovedstadsomraadet beskytter de de mest velstillede Kommuner og rammer de vanskeligst stillede Kommuner. Men i øvrigt skal jeg takke for det ærede Medlems Tilsagn om en saglig og velvillig Behandling af det foreliggende Forslag.

Jeg skal derefter til Slut sige et Par Bemærkninger i Anledning af det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Udtalelser. Det ærede Medlem kom praktisk talt ikke ind paa Forslagets Enkeltheder, men begyndte med at sige, at efter en Udtalelse